

At være Kristi discipel kræver ikke bare, at vi gør os umage én gang om ugen eller én gang om dagen. Det er en bestræbelse nu og for altid.

Herrens løfte til sine trofaste præstedømmebærere er næsten ufattelig stort.

De, der er trofaste i Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme og »højner deres kald, bliver helliggjort ved Ånden, således at deres legeme bliver fornyet.« Alt det, som vor Fader har, skal de gives.¹⁰

Jeg vidner om, at den rensende kraft i Jesu Kristi forsoning og Helligåndens kraft til forandring kan helbrede og redde menneskeheden. Det er vores privilegium, vores hellige pligt og vores glæde at følge Frelserens opfordring til at følge ham villigt og helhjertet. Lad os ryste »de lænker af, som [vi] er bundet med, og kom[me] ud af dunkelhed, og rejs[te os] af støvet.«¹¹

Lad os være vågne og utrættelige i at gøre godt, for vi »lægger grundvolden til et stort værk.«¹² Ja, vi forbedrer Frelserens tilbagekomst. Brødre, når vi føjer vores eksemplars lys til skønheden og kraften i den gengivne sandhed, vil vi ikke komme sovende gennem genoprettelsen. Det vidner jeg om og efterlader jer min velsignelse i vor Mesters, Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Martin Luther King jun., »Don't Sleep Through the Revolution«, 1966 Ware Lecture, Unitarian Universalist Association General Assembly i Hollywood, Florida, 18. maj 1966.
2. TA 1:9.
3. Se blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013.
4. 2 Ne 26:29.
5. Mark 8:34–35.
6. 3 Ne 12:29.
7. Se fx.lds.org/topics/addiction.
8. Matt 22:37–39.
9. Ef 5:14.
10. Se L&P 84:33, 38.
11. 2Ne 1:23.
12. Se L&P 64:33.

Præsident Henry B. Eyring

Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Præstedømmebæreren

I kan være et godt eksempel, et gennemsnitligt eksempel eller et dårligt eksempel. I tror måske, at det ikke betyder noget for jer, men det gør det for Herren.

Vi har alle helte, især når vi er yngre. Jeg er født og opvokset i Princeton i New Jersey i USA. De mest berømte sportshold i nærheden af, hvor vi boede, holdt til i New York City. Det var dengang hjemsted for tre professionelle baseballhold: Brooklyn Dodgers, New York Giants og New York Yankees. Philadelphia lå endnu nærmere på vores hjem, og var hjemsted for baseballholdene Athletics og Phillies. Der var mange potentielle baseballhelte for mig på disse hold.

Joe DiMaggio, der spillede for New York Yankees, blev min baseballhelt. Når mine brødre og mine venner spillede baseball på skolens grund ved siden af vores hus, prøvede jeg at svinge battet på den måde, som jeg mente, at Joe DiMaggio gjorde det.

Det var før, der fandtes fjernsyn (det er virkelig længe siden), så jeg kunne kun bruge avisbilleder til at efterligne hans sving.

Da jeg var dreng, kørte min far mig til Yankee Stadium. Det var den eneste gang, hvor jeg så Joe DiMaggio spille. Jeg kan i mit sind, som var jeg stadig der, se ham svinge battet og se den hvide baseball ryge helt ud på tilskuerpladserne midt for.

Mine evner inden for baseball kom aldrig nogensinde i nærheden af dem, som min barndomshelt besad. Men de få gange, jeg ramte en baseball godt, efterlignede jeg hans kraftfulde slag så godt, som jeg kunne.

Når vi vælger helte, begynder vi bevidst eller ubevidst at efterligne det, som vi beundrer mest hos dem.

Heldigvis sørgede mine kloge forældre for gode helte på min vej, da jeg var dreng. Min far tog mig kun med til Yankee Stadium en gang for at se min baseballhelt spille, men hver søndag lod han mig se en præstedømmebærer, som blev en helt. Den helt formede mit liv. Min far var grenspræsident for den lille gren, som mødtes i vores hjem. Forresten så var man i kirke, når man søndag formiddag kom ned af trappen til stuen. Der var aldrig mere end 30 mennesker til stede i vores gren.

Der var en ung mand, der kørte sin mor hjem til os til møderne, men han kom aldrig indenfor. Han var ikke medlem. Min far havde held med at gå ud til ham, hvor han parkerede bilen, og invitere ham ind i vores hjem. Han blev døbt og blev min første og eneste leder i Det Aronske Præstedømme. Han blev min præstedømmehelt. Jeg kan stadig huske den træstatue, han gav mig som belønning, efter vi havde færdiggjort et projekt med at hugge brænde for en enke. Jeg har prøvet at være ligesom ham, når jeg oprigtigt roser en af Guds tjenere.

Jeg valgte også en anden helt i den lille gren. Han var marinesoldat og kom til vore møder i sin grønne

uniform. Det var under krigen, så alene det gjorde ham til min helt. Han var blevet sendt til Princeton University af søværnet for at læse videre. Men udover at se ham i sin uniform så jeg ham spille på Palmer Stadium som anfører for Princeton Universitys footballhold. Jeg så ham spille på universitetets basketballhold og så ham også spille som stjernegruber på deres baseballhold.

Men udover det kom han hjem til mig i løbet af ugen for at vise mig, hvordan jeg kastede med en basketball med både min venstre og min højre hånd. Han fortalte mig, at jeg ville få brug for at kunne det, fordi jeg en dag ville komme til at spille basketball på nogle gode hold. Jeg indså det ikke dengang, men i flere år var han for mig et eksempel på en ægte præstedømmebærer.

Enhver af jer vil være et eksempel på en præstedømmebærer, hvad enten I vil eller ej. I blev et lys, der tændtes, da I tog imod præstedømmet. Herren satte jer i en lystage, så I kan oplyse vejen for alle, der er omkring jer. Der er især sandt for dem i jeres præstedømmekvorum. I kan være et godt eksempel, et gennemsnitligt eksempel

eller et dårligt eksempel. I tror måske, at det ikke betyder noget for jer, men det gør det for Herren. Han sagde det på denne måde:

»I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules.

Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset.

Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.«¹

Jeg er blevet velsignet med eksempler på gode præstedømmebærere i kvorummer, hvor jeg har været så heldig at tjene. I kan gøre det, som de gjorde for mig, ved at være et eksempel, som andre kan følge.

Jeg har lagt mærke til tre fælles træk hos de præstedømmebærere, der er mine helte. Det ene er bøn, det andet er en vane med at tjene og det tredje er en stålsat beslutning om at være ærlig.

Vi beder alle, men de præstedømmebærere, som I ønsker at være, beder ofte og oprigtigt. Om aftenen vil I knæle ned og takke Gud for dagens velsignelser. I vil takke ham for forældre, for lærere og for gode eksempler,

siden var han endnu ikke medlem af Kirken. Nu er der missionærer, der underviser, og en gren, der vokser i antal og styrke på grund af ham. Men mere end det, så er han et lys for andre, som vil åbne deres mund og derved fremskynde Herrens indsamling af vor himmelske Faders børn.

Når I beder og tjener andre, vil jeres viden om, at I er Guds barn, og jeres følelser for ham, vokse. I vil blive mere opmærksomme på, at han bliver ked af det, når I er uærlige på nogen måde. I vil være mere opsatte på at holde det, I har lovet Gud og andre. I vil være mere opmærksomme på ikke at tage noget, der ikke tilhører jer. I vil være mere ærlige over for jeres arbejdsgivere. I vil være mere opsatte på at komme til tiden og udføre enhver opgave, I har fået af Herren, og som I har accepteret at udføre.

I stedet for at spekulere over, om hjemmelærerne vil komme, vil børnene i de familier, I er kaldet til at undervise, spændt se frem til jeres besøg. Mine børn har modtaget den velsignelse. Mens de voksede op, havde de præstedømmehelte, der hjalp dem til at fastsætte deres egen kurs i deres tjeneste for Herren. Dette velsignede eksempel bliver nu videregivet til tredje generation.

Mit budskab vil jeg også gerne bruge til at sige tak.

Jeg takker jer for jeres bønner. Jeg takker jer, fordi I knæler i bevidstheden om, at I ikke har alle svarene. I beder til himmelens Gud for at udtrykke jeres taknemlighed og for at bede ham om at velsigne jer og jeres familie. Jeg takker jer for jeres tjeneste mod andre, og for de gange, hvor I ikke behøvede anerkendelse for jeres tjeneste.

Vi har taget imod Herrens advarsel om, at hvis vi søger verdens anerkendelse for vores tjeneste, vil vi gå glip af

I kan følge. I vil i jeres bønner beskrive specifikt, hvem der i løbet af dagen har velsignet jer og hvordan. Det vil tage mere end nogle få minutter, og mere end en lille eftertanke. Det vil overraske jer og ændre jer.

Når I beder om tilgivelse, vil I opdage, at I tilgiver andre. Når I takker Gud for hans godhed, vil I komme i tanke om navnene på andre, der har brug for jeres godhed. Igen vil den oplevelse overraske jer, og med tiden vil den ændre jer.

Jeg lover jer, at en måde, som I vil forandre jer på ved at bede så inderligt, er, at I virkelig vil føle, at I er Guds barn. Når I ved, at I er Guds barn, så ved I også, at han forventer meget af jer. Fordi I er hans barn, forventer han, at I følger hans lære og læren fra hans kære Søn, Jesus Kristus. Han vil forvente, at I er gavmilde og venlige over for andre. Han vil blive skuffet, hvis I er stolte og selvcntrerede. Han vil velsigne jer, så I får ønsket om at sætte andres interesser før jeres egne.

Nogle af jer er allerede eksempler på uselvsk præstedømmetjeneste. I templer verden over ankommer præstedømmebærere før solopgang. Og tjener til langt efter solnedgang. Der er ingen anerkendelse eller offentlig hyldning i denne verden for at ofre den tid og gøre den indsats. Jeg har været sammen med unge, når de tjener dem i åndeverdenen, som ikke selv er i stand til at opnå templets velsignelser.

Når jeg ser glæde i stedet for træthed hos dem, som tjener tidligt og sent, ved jeg, at der er store belønninger i dette liv for den slags uselvsk præstedømmetjeneste, men det er kun en flig af den glæde, som de vil dele med dem, som de tjener i åndeverdenen.

Jeg har set den samme glæde hos dem, der taler med andre om de velsignelser, man får ved at tilhøre Guds rige. Jeg kender en grenspræsident, som næsten hver dag tager folk med til missionærerne, så de kan blive undervist. For blot et par måneder

større velsignelser. I husker disse ord:

»Pas på, at I ikke viser jeres retfærdighed for øjnene af mennesker for at blive set af dem, for så får I ingen løn hos jeres fader, som er i himlene.

Når du giver almisse, så lad ikke blæse i basun for dig, som hyklerne gør det i synagoger og på gader for at prises af mennesker. Sandelig siger jeg jer: De har fået deres løn.

Når du giver almisse, må din venstre hånd ikke vide, hvad din højre gør,

for at din almisse kan gives i det skjulte. Og din fader, som ser i det skjulte, skal lønne dig.²

De, som har været mine eksempler på store præstedømmebærere, er ikke så gode til selv at se, at de besidder helteegenskaber. Faktisk virker de til at have svært ved at se de ting, som jeg beundrer så meget hos dem. Jeg nævnte, at min far var en trofast præsidet for en lille gren i Kirken i New Jersey. Han blev senere medlem af Søndagsskolens hovedbestyrelse i Kirken. Dog er jeg i dag omhyggelig med at tale beskedent om hans præstedømmetjeneste, fordi han var beskeden.

Det samme gælder for marinesoldaten, der var min barndoms-helt. Han fortalte mig aldrig om sin

præstedømmetjeneste eller om sine præstationer. Han tjente bare. Jeg hørte om hans trofasthed fra andre. Jeg ved ikke, om han nogensinde så de karaktertræk, som jeg beundrede, hos sig selv.

Så mit råd til jer, der ønsker at vel-signere andre med jeres præstedømme, har at gøre med den del af jeres liv, som kun Gud kender.

Bed til ham. Tak ham for alt godt i jeres liv. Bed ham om at fortælle, hvilke mennesker han har sat på jeres vej, som I kan tjene. Bønfald ham om at hjælpe jer med at tjene dem. Bed, så I kan tilgive, og så at I kan blive til-givet. Og tjen dem, elsk dem og tilgiv dem så.

Og husk frem for alt på, at af al den tjeneste, I yder, er der ikke noget, der er større end at hjælpe folk til at blive værdige til evigt liv. Gud har givet den overordnede vejledning til os om, hvordan vi skal bruge vores præstedømme. Han er det fuldkomne eksempel på det. Det er det eksempel, vi ser, i det små hos de bedste af hans jordiske tjenere.

»Og Gud Herren talte til Moses og sagde: Himlene, de er mange, og de kan ikke tælles for menneskene; men de er talte for mig, for de er mine.

Og ligesom én jord skal forgå, og dens himle, således skal en anden fremkomme; og der er ingen ende på det, jeg har skabt, ej heller på mine ord.

For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.³

Vi skal hjælpe med dette værk. Alle kan vi gøre en forskel. Vi er blevet forberedt til denne tid og dette sted i de sidste dage i dette hellige værk. Hver af os er blevet velsignet med eksempler på folk, der har gjort det værk til deres overordnede mål, mens de er på jorden.

Jeg beder om, at vi må hjælpe hinanden til at gribe den mulighed.

Gud Faderen lever og vil besvare jeres bønner om den hjælp, I behøver for at tjene ham godt. Jesus Kristus er den opstandne Herre. Dette er hans kirke. Præstedømmet, I bærer, er myndigheden til at handle i hans navn i hans værk for at tjene Guds børn. Når I giver hele jeres hjerte til dette værk, vil han højne jer. Det lover jeg i vor Frelasers, Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Matt 5:14–16.
2. Matt 6:1–4.
3. Se Moses 1:37–39.